

ті компоненти, які необхідні для задоволення замовлення споживачів.

У зарубіжній практиці серед інших логістичних концепцій за останнє десятиліття великого поширення набули різні варіанти концепції реагування на попит (demand-driven techniques - DDT). Ця концепція розроблялася в основному як модифікація концепції RP в плані поліпшення реакції на зміну споживчого попиту. Найбільш відомими є чотири її варіанти:

- концепція "точки замовлення (перезамовлення)" (re-order point, ROP);
- концепція "швидкого реагування" (quick response, QR);

- концепція (логістична стратегія) "безперервного поповнення запасів" (continuous replenishment, CR);

- концепція "автоматичного поповнення запасів" (automatic replenishment, AR).

Методично важливим з точки зору логістики, не залежно від обраної концепції, є визначення взаємодії матеріального та інформаційного потоків. Завжди вважалося, що матеріальний потік генерує інформаційний, так як постулювалась первинність матеріального потоку. Однак сучасні інформаційні технології змінили послідовність взаємодії матеріального та інформаційного потоків.

Література

1. Криворучко О. Інформаційний простір підприємств вертикальної інтеграції / О. Криворучко // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. - 2016. - № 4. - С. 97–103. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknteu_2016_4_8

2. Т.В. Алесинская. Основы логистики. Функциональные области логистического управления. Часть 3. Таганрог: Изд-во ТТИ ЮФУ, 2010. 116 с.

УДК: 657.421.1

МАТЕРІАЛЬНІ ОБОРОТНІ АКТИВИ В ОБЛІКОВІЙ СИСТЕМІ

Гуцаленко Л.В. – д.е.н., професор; Марчук У.О. – к.е.н.; Мурга Н.

Вінницький національний аграрний університет

При переході діяльності економічних суб'єктів на ринкові відносини, що потребують об'єктивної зміни бухгалтерського обліку наближення його до міжнародних стандартів, змінюються вимоги до обліку ефективності використання виробничих запасів, які є вагомою складовою матеріальних оборотних активів, а також розширюються поставлені перед ним завдання, такі як вирішення питань щодо розмежування оборотної та необоротної частини активів, класифікації виробничих запасів з урахуванням галузевої специфіки аграрних підприємств.

Організацію та облік придбання і використання матеріальних оборотних активів досліджували відомі вітчизняні вчені: М.Т. Білуха, Ф.Ф. Бутинець, З.В. Гуцайлюк, В.П. Завгородній, В.І. Єфіменко, М.В. Кужельний, А.М. Кузьмінський, Л.В. Нападовська, М.С. Пушкар, В.С. Рудницький, В.В. Сопко, І.Д. Фаріон, В.Г. Швець, М.Г. Чумаченко та ін.

Вивчення економічної літератури показує, що питання вдосконалення методики використання матеріальних ресурсів займає в ній одне з центральних місць. Однак аналіз багатьох публікацій дозволяє констатувати, що донині існує термінологічна плутанина у поняттях «матеріальні цінності», «предмети праці», «матеріальні ресурси», «матеріали», «виробничі запаси», «запаси» [1, с. 132].

Вчені часто ототожнюють поняття «матеріальні ресурси» та «матеріальні активи», тому вважаємо за доцільне згадати вітчизняне та міжнародне законодавство у сфері бухгалтерського обліку, де активами визнано ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, приведе до отримання економічних вигод у майбутньому.

Поняття «активи» є надзвичайно складною категорією в обліковому, управлінському, правовому та інших аспектах економічної роботи будь-якого підприємства. Хоча дана категорія на сьогоднішній момент має достатньо детально розроблений механізм зовнішнього правового регулювання та внутрішнього фінансового менеджменту підприємств, однак вона не має відповідної їй за важливістю парадигми [2, с.16]

Стверджуючи те, що категорії «матеріальні ресурси» та «матеріальні активи» є не тотожними поняттями І.І. Воронцова за допомогою рис. 1, доводить, що матеріальні ресурси належать до складу матеріальних активів поруч із природними та технічними. Взаємозв'язок усіх вказаних ресурсів очевидний, оскільки технічні ресурси чинять прямий вплив на матеріальні та природні, що призводить до перетворення їх на готовий продукт. Автор стверджує, що між природними та

матеріальними існує непрямий вплив, оскільки взаємозамінними. [3]
одні здатні конвертуватися в інші, а також бути

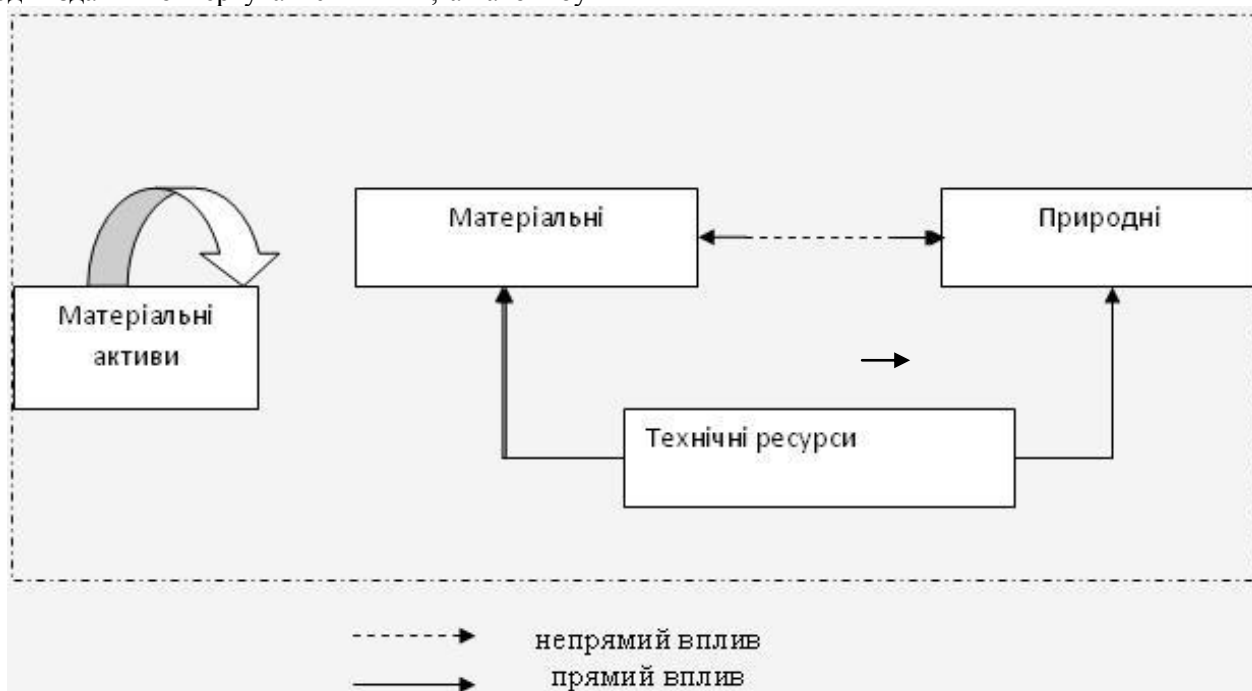

Рис. 1. Взаємозв'язок матеріальних ресурсів та матеріальних активів [3]

Ластовецький О.В, розглядаючи матеріально-технічні ресурси, як об'єкт бухгалтерського обліку, розділяє їх не за матеріальною формою, а за призначенням. [4]

характеризують окремі види активів. З метою забезпечення ефективного та цілеспрямованого управління активами виникає необхідність систематизації основних термінів, які використовуються на практиці (рис. 2.)

В економічній теорії та господарській практиці оперують різними термінами, що

Ознаки	Види активів				
	матеріальні		нематеріальні	Фінансові	біологічні
За формою функціонування					
За характером участі в господарському процесі	Оборотні		Необоротні		
За характером участі в різних видах діяльності	Операційні		Інвестиційні		
За можливістю амортизації	Ті, що амортизуються		Ті, що не амортизуються		
За ступенем цінності	цінні		малоцінні		
За ступенем ліквідності активів	Абсолютно ліквідні	Високо-ліквідні	Середньо-ліквідні	малоліквідні	неліквідні

Рис. 2. Класифікація активів [5, с. 329]

Класифікація матеріальних активів на будь-якому підприємстві залежить від технології та організації виробничого процесу. У наукових працях в основу класифікації матеріальних активів покладено різні ознаки, що спричинило

неоднозначність думок вчених щодо об'єкта дослідження.

На основі аналізу визначень щодо виробничих запасів вищезазначених учених можна дійти висновку, що поділ активів на

оборотні та необоротні, з точки зору управління, є найбільш вдалими, оскільки відповідає умовам побудови балансу та відображує участь активів у виробничому процесі.

Література

1. Фалінська М. Економічна сутність та аналіз ефективності використання матеріальних ресурсів / М.Фалінська // Галицький економічний вісник. — 2012. — №6 (39). — с.132-137
2. Бурдейна Л.В. Облік та оцінка виробничих запасів у інформаційній системі підприємства : дис. ...к-та екон. наук: 08.00.109 / Людмила Володимирівна Бурдейна. — Львів, 2015. — 266 с.
3. Воронцова І.І Економічний та обліковий підходи до трактування сутності категорії “матеріальні ресурси” / І.І. Воронцова // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.econpapers.repec.org/RePEc:scn:000pbo:46875>
4. Ластовецький О.В. Галузевий бухгалтерський облік: проблеми теорії і практики. — Чернівці: Прут, 2005. — 200 с.
5. Колумбет О. Оборотні активи: сутність, класифікація та структура у вітчизняній та зарубіжній практиці /О. Колумбет // Збірник наукових праць ДЕУТ. Серія «Економіка і управління», 2013, Вип.23-24 С. 324-332

УДК 657.471

ТРАНСПАРЕНТНІСТЬ РЕЗУЛЬТАТІВ АУДИТУ ЯК ОДИН З ДЕРЖАВНИХ ПРІОРИТЕТІВ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Назарова К.О. — д.е.н, доцент

Київський національний торговельно-економічний університет

В умовах відкритої економіки, особливо на шляху до неї, одним з державних пріоритетів розвитку економіки повинна стати транспарентність результатів аудиту. У сучасних умовах господарювання дедалі більшого значення для ефективного господарювання набуває інформація як один із необхідних ресурсів на рівні із землею, капіталом та працею. Як наслідок, можна констатувати зміщення пріоритетів в економічному середовищі функціонування суб'єктів підприємництва з певної інформаційної закритості, яка була характерною ще кілька років тому для суб'єктів господарювання вітчизняної економіки, на відкритість, публічність, транспарентність.

Потреби суспільства в інформаційній прозорості зростають одночасно з усвідомленням транспарентності як загальної ідеї сучасної цивілізації, збільшенням обсягів потоків капіталу та бурхливим розвитком засобів масової комунікації. Аудиторська синергія, яка притаманна саме відкритій економіці, яка, у свою чергу, сприяє становленню соціально відповідального аудиту, щільно корелюється з транспарентним вектором розвитку аудиту як такого та, головне, публічністю представлення результатів аудиту тих суб'єктів господарювання, яких можна віднести до публічного сектору економіки [1].

Вітчизняні суб'єкти господарювання дедалі активніше інтегруються в міжнародні фінансові ринки, великі корпорації розширюють свою діяльність по всьому світу, а уряд України вживає заходів щодо перетворення великих міст на фінансові центри регіонального та міжнародного значення. За таких умов забезпечення транспарентності економічних

процесів – важливе завдання загальнодержавного значення, яке повинно вирішуватись на національному рівні, особливо тепер, у процесі інтеграції України до ЄС та вступу до СОТ, успішне завершення якого неможливе без підвищення рівня інформаційної відкритості та інвестиційної привабливості вітчизняного бізнесу [2].

Перебуваючи у перманентному пошуку і інвесторів, власники багатьох вітчизняних підприємств, усвідомивши необхідність підвищення рівня їх інформаційної прозорості, почали знаходити шляхи для кількісного та якісного вдосконалення механізмів розкриття звітної інформації. Інвестори та інші користувачі бухгалтерської та аудиторської інформації поступово звикли вважати інформаційну відкритість нормою, а не винятком, спонукаючи, таким чином, підприємства, що воліли приховувати відомості про свій фінансовий стан та платоспроможність, слідувати цій тенденції та підвищувати рівень власної транспарентності або ж поступатися своїм місцем на ринку більш відкритим до обміну інформаційними ресурсами конкурентам. Аудитор для власників та СЕО відіграє вагомую роль у забезпеченні обраного вектору розвитку суб'єкта господарювання, відповідно до його стратегічних та тактичних планів [3].

Наслідки останньої світової фінансової кризи свідчать про те, що фінансова звітність далеко не завжди містить достовірну, повну та своєчасну інформацію про стан суб'єкта господарювання. Доволі часто навіть звітність великих суб'єктів господарювання, корпорацій, що мають визнану у світі ділову репутацію та вважаються транспарентними, не дає змоги